

Udlændingelovens § 37 indeholder regler om domstolsprøvelse af en administrativ frihedsberøvelse, der er sket i medfør af udlændingelovens § 36.

Efter udlændingelovens § 37, stk. 1, 1. pkt., skal en frihedsberøvet udlænding inden 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse fremstilles for retten, der tager stilling til spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse. Retten beskikker en advokat for udlændingen, jf. udlændingelovens § 37, stk. 2, 1. pkt.

Efter udlændingelovens § 37, stk. 3, træffes afgørelsen ved kendelse, der kan kæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37 om kære i borgerlige sager. Er udlændingen frihedsberøvet på afgørelsestidspunktet, og findes frihedsberøvelsen lovlig, fastsættes der i kendelsen en frist for fortsat tilbageholdelse. Denne frist kan senere forlænges af retten, dog højst med 4 uger ad gangen.

Udover de særlige regler i udlændingelovens § 37, stk. 1-5, om behandlingen af sager om administrativ frihedsberøvelse, der er sket i medfør af udlændingelovens § 36, finder retsplejelovens kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse tilsvarende anvendelse, jf. udlændingelovens § 37, stk. 6.

3.1.3. Udlændingelovens § 37 c indeholder regler om isolation af udlændinge, der er frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36.

Retten kan således på begæring af politiet bestemme, at en udlænding, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36, fuldstændig eller delvis skal udelukkes fra fællesskab med andre indsatte (isolation), hvis en række nærmere bestemte betingelser er opfyldt, jf. udlændingelovens § 37 c, stk. 1 og 2.

Politiets begæring om isolation indgives til retten på det sted, hvor udlændingen er frihedsberøvet. Retten beskikker en advokat for udlændingen. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan kæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37 om kære af borgerlige sager. Et kæremål har ikke opsættende virkning. Retsplejelovens kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse finder i øvrigt tilsvarende anvendelse, jf. udlændingelovens § 37 c, stk. 3.

Finder retten, at isolation kan iværksættes eller fortsættes, fastsættes der i kendelsen en frist for fortsat isolation. Ved iværksættelse af isolation må den første frist for indgrebet længe ikke overstige 2 uger. Denne frist kan senere forlænges af retten, dog højst med 4 uger ad gangen. Fuldstændig isolation må ikke finde sted i et sammenhængende tidsrum på mere end 4 uger, jf. udlændingelovens § 37 c, stk. 4.

Politiet kan bestemme, at en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, men ikke er fremstillet for retten i medfør af § 37, fuldstændig eller delvis skal undergives isolation, såfremt betingelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt. Udlændingen kan kræve, at en af politiet i medfør af 1. pkt. truffet beslutning om isolation forelægges retten til afgørelse i forbindelse med udlændingens fremstilling for retten i medfør af § 37, jf. udlændingelovens § 37 c, stk. 5, 1. og 2. pkt.

### 3.2. Lovforslagets udformning

Som nævnt i pkt. 2.2.2. ovenfor gennemførte Domstolsstyrelsen et pilotforsøg ved Retten i Hillerød og Ellebæk (tidligere Sandholmlejren), hvorunder der blev afholdt ca. 30 videoretsmøder om forlængelse af frihedsberøvelse af udlændinge. De pågældende retsmøder blev afholdt som videoretsmøde med udlændingens samtykke. Domstolsstyrelsen har over for Justitsministeriet oplyst, at erfaringerne fra dette forsøg er positive.

På baggrund af erfaringerne fra dette pilotforsøg og i overensstemmelse med overvejelserne om anvendelse af videokommunikation ved forlængelse af fristen for varetægtsfængsling og andre frihedsberøvende foranstaltninger efter retsplejelovens kapitel 70 finder Justitsministeriet, at det vil være retssikkerhedsmæssigt forsvarligt også at tillade brug af videokommunikation i videre omfang i forbindelse med fristforlængelser for udlændinge, der er varetægtsfængslet efter udlændingelovens § 35 eller administrativt frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36.

For så vidt angår udlændinge, der er varetægtsfængslet efter udlændingelovens § 35, fremgår det af § 35, stk. 3, 1. pkt., at retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, i øvrigt finder anvendelse. Bestemmelsen indebærer, at den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 748 b om sigtedes, forsvarerens og anklagerens deltagelse i retsmøder om forlængelse af varetægtsfængsling eller andre frihedsberøvende foranstaltninger efter retsplejelovens kapitel 70 vil finde tilsvarende anvendelse på udlændingens, forsvarerens og anklagerens deltagelse i retsmøder om forlængelse af en varetægtsfængsling i medfør af udlændingelovens § 35.

For så vidt angår udlændinge, der er administrativt frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36, er det nødvendigt med en ændring af udlændingelovens § 37 for, at den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 748 b om sigtedes, forsvarerens og anklagerens deltagelse i retsmøder om fristforlængelser tillige kan finde anvendelse på udlændingens, den beskikkede advo-